

Och Regnet Föll

Nordman

Där stod han på en hög av sten, ett monument av någons liv
En krossad dröm, nu var det tyst och regnet föll
Och han kände att han levde, an stod ensam kvar i en galen värld
Han tänkte, det kunde vara jag och han kände sig så tom
Slogs du för att dödas i en galen dans
Dog du för att födas till en gud någon annanstans
I en tid som frös till is, där livet inte fanns
Och vintern gjorde regn till snö, den gömde allt som måste dö
För slipat stål, och vårdslös hand som rädslan styrt
Och han trodde att han levde för hans ögon brann av den skräck
han sett
Han ropade: O, förlåt mig Gud, om du finns där någonstans
Slogs du för att dödas i en galen dans
Dog du för att födas till en gud någon annanstans
I en tid som frös till is, där livet inte fanns
Slogs du för att leva i den värld du var
Bara för att värna om den tid du hade kvar
En sekund av evighet, som ändades i dag
Han rände vapnet, täckt av blod i denna stenhög där han stod
Och föll på knä, det var så tyst och mörkret föll
Det var bara han och natten och en himmel full av oändlighet
Där låg han kvar när en stjärna föll och viskade: Jag vet
Slogs du för att dödas i en galen dans
Dog du för att födas till en gud någon annanstans
I en tid som frös till is, där livet inte fanns
Slogs du för att leva i den värld du var
Bara för att värna om den tid du hade kvar
En sekund av evighet, som ändades i dag